

Šizofrenija

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 13

Sadržaj

Rezime 3

Uvod 4

Šizofrenija 5

Epidemiologija šizofrenije 5

Etiopatogeneza šizofranije 5

Klinička slika šizofranije 7

Klinički oblici šizofranije 8

Početak bolesti 9

Razvoj i prognoza šizofrenije 9

Terapija šizofrenije 10

Zaključak 12

Literatura 13

Rezime

Reč Shizofrenija potiče od grčkih riječi shisis (cijepanje, rascijep) iphrenos (duša). Ime je prvi put upotrijebio Eugen Bleuler 1911. godine označavajući time posebnu grupu sindroma psihičkih poremećaja. Poznati su njegovi opisi shizofrenije pod nazivom "Blojlerova 4 A", koja bi obuhvatala primarni opis bolesti sa poremećajima u sferi afekta, asocijacija, zatim ambivalencija i autizam shizofrenih bolesnika. Naziv ove teške duševne bolesti označava suštinu i ukazuje na rascep i nesklad (disocijacija) između psihičkih funkcija, pre svega procesa mišljenja i afekta, nazvana videoafektivna disocijacija. Ovakva vrsta disocijacije je prisutnjedino kod shizofrenije i ne sreće se kod nijednog duševnog oboljenja. Karakteriše dakle, nesklad između mišljenja, odnosno sadržaja mišljenja, afekta i volje. Normalno, sve ono što se doživljava i što je trenutno u toku procesa mišljenja odražava se i afektom: ako se osjeća ljutnja, to je iskazano ponašanjem i mimikom, ili ako se doživljava radost to se vidi i na licu. Međutim, toga nema kod shizofrenije.

Prema MKB-10 shizofrenija se definiše kao teški duševni poremećaj koji se karakteriše poremećajem mišljenja i pažnje (percepcije), a afekat je neadekvatan (neskladan) i otupljen. Svest shizofrenog pacijenta je bistra, jasna, tako da je svestan svega onoga što se dešava sa njim i oko njega. Intelektualne funkcije su takođe, očuvane, ali nakog niz godina bolesti može doći do njihovog propadanja.

Bolest ima hronični tok sa pogoršanjima i remisijama, ali nikad ne dolazi do konačnog izlečenja, što ima veliki socijalno-medicinski značaj, jer predstavlja opterećenje kako za porodicu pacijenta, tako i za društvenu zajednicu.

Pripada grupi psihoza, a pod pojmom psihoza se najčešće podrazumijeva psihičko stanje osobe sa prisutnim sumanutim idejama i halucinacijama uz nepostojanje uvida u njihovu patološku prirodu, zatim poremećaj ocjene realnosti i gubitka veze sa realnošću, gubitak granica "Ega". Postoji više oblika šizofranije.

Ključne reči: Šizofrenija, detinjstvo, razvoj, tok, manifestacija, prognoza, dijagnostikovanje, terapija

Uvod

Mladost ja razdoblje života u kome dolazi do prolaznih nazadovanja, neminovnih sukoba sa sobom i svetom oko sebe, nesklada između razuma i osećanja, zbrke u poistovećivanju i stvaranju identiteta, prolaznih otuđenja od sebe, otuđenja od stvari i razgradnji neurofizioloških i psihičkih sklopova i funkcija koje se moraju razlikovati od psihičkih i predpsihotičnih pojava. I pored ovako burnih promena mладаљачко doba ne treba shvatati kao patogenetski činilac nego samo kao razdoblje života u kome su plastičnost i spremnost za izgradnju povišeni. Nepovoljna iskustva (stres,povrede,posebne okolnosti) lakše izazivaju prolazne ili trajne razgradnje. Predpsihotični,odnosno psihotični simptomi predstavljaju poslednji pokušaj da se obnovi ili spreči konačni raspad i psihička smrt i obnovi psihička ravnoteža koliko je to moguće. Psihoza u maldosti je pokazatelj slabosti neurofizioloških i psihičkih sklopova i funkcija, u prvom redu odbrana da se preinače čulni odgovori na draži i stres nesvesne detinjaste želje i objektni odnosi, sukobi i prvo bitne odbrane i preuzme identitet odraslih sa svim njegovim sastavnim delovima (telesnim, polnim, osećajnim, saznajnim, moralnim i društvenim).

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com